

Arabien.

(Sluttet.)

II.

Arabien er den gode Lejligheds Land. Det er et Land med rig Anledning, et „Land of Opportunity.“ „Ob“ and „portus“ betyder foran Havnen. Tænk dig et rigt ladet Skib just færdigt til under heldige Vind- og Strømforsolde at sejle ind i Havnen. Saalebes er Stillingen i Arabien i Dag. Der har aldrig været bedre Anledning end i vore Dage til at vinde denne mohamedanske Fæstning for Jesus Kristus. Den gode Anledning er firdobbelst:

1) De politiske Forhold. Mange mener, at Arabien er en tryktil Provins; men det forholder sig ikke saaledes. Mindre end en Fjerdedel af Arabien, der er fire Gange større end hele Frankrig, og Araberne 8 Millioner i Tal, anerkender Sultanens Overhøjhed. Tre Fjerdedele af Arabien er uafhængigt; og tre Fjerdedele af den arabiske Rigt er under det engelske Flag og kender intet andet. Iste alene Alden er en kristlig Rigt, men hele Egnen er under Indflydelse deraf, det mærkes baade paa Handel, Post, Telegraf og det forbudte Slavemarked og i Sejladsens Sikkerhed paa det arabiske Hav.

2) Den økonomiske og industrielle Handelen. I Hjør blev der sendt fra Bustrah 150,000 Tons Dabler. Handelen med Perler beløber sig til 300,000 Bund Sterling.

3) Hjør i December saa jeg en Karavane paa 2000 Kameler, som var ladede med Rødmandsvarer, mest Tøjer, fra betenble Hmaar i New York og Boston. Og Singers Symasine har jeg fundet i hver eneste arabiske By og Landsby, jeg har været i. Verdens Børn gør ofte Ulysets Børn til Stamme.

4) I intellektuel Henseende er Arabien ogsaa ved at vaagne. Der findes for nærværende over 200 Rphedsblade i Arabien. Nogle bliver udgivne i New York, andre i Brasilien, eet i Marfailes, men de fleste bliver trykte i Beirut og Kairo. Et kristeligt Blad i arabisk udgives i Beirut; og i Kairo publiceres et Ungdomsblad, som trykkes halvt paa Arabisk og halvt paa Engelsk. En arabisk Dommer i Hapel har Encyclopadia Britannica paa Arabisk oversat af en kristelig Kristen og trykt i Beirut. Og dette Opviing paa Ophøvelsen af Omraade kan blive en aaben Dør for Kristendommen. Vi ønsker, at unge kristelige Mænd vil tage fat her, og forandre Pressen i Arabien fra at være muhamedansk og fanatisk til at være Jesu Kristi Tjeneste.

5) Det gæser i Arabien; man er urolig berne. For hundrede Aar siden rugede Muhamedanismen, som et tykt Mørke over Arabien, men i vore Dage vasker den i sine Grundvolde. Arabien har paa Laerne og venter paa noget andet end det har. Missionarerne hilses næsten velkommen alle Vegne, især de medicinske Missionarere. Paa de mest uventede Steder finder man Arabere, som hungre og tørste efter en bedre Religion end Muhamedanismen. I Hjør blev jeg kaldt hen til den tryktil Garnison i Haifa for at tale om Kristendommen til Soldaterne. Varatterne laa tæt op til en tryktil Møste og der i Styngen af det gamle Tempel drøftede vi de Ting, som hører Guds Rige til. En af vore Missionarere, som lige er vendt tilbage fra en Missionsrejse, skreder: „Jeg maatte taale en Del Besværligheder; men det var opmunrende flere Steder at finde søgende Mennesker som spurgte efter Kristus.“ Selvfølgelig er der flere forbundet med at blive Kristne i Arabien, ofte Livsfare, men derfor er de arabiske Kristne ogsaa af en kraftig Art, de har Martyrmod i sig. Og i hele Arabien er næppe mere end Mekka og Medina lukket for Evangeliet. Men i Jiddah, som kun er 32 Mil fra Mekka, kan enhver Missionær saa Lov til at virke, især de medicinske, naar de har tryktil Tilladelse til at praktisere. Jo, i Arabien er der god Anledning; hvo vil gribe den?

III.

Arabien er et fojættet Land. Intet andet Land, naar

*) I Nordisk Konversations Leksikon læses, at 5 Millioner Arabere er under Tærken; men det synes saaledes ikke at være Tilfældet.

Polastina unbages, har Gud givet faadanne Forjættelser som Arabien. Tænk paa Ismaels Historie: hans Fødsel, Abrahams Bøn, Engelen Abenbarelse, og hvorledes han og hans Slægt modtog Omstærelsens Tegn. Ismaels førstefødsle var Reddar og hans Broder var Nabajoth. Hjør Forjættelsen: „Alle de af Sebeba skulle komme; de skulle bringe Guld og Røgsel og forlynde Herrens Pris. Alle Redars Faar skulle samle sig om dig; Nabajoths Bæddere skulle tjene dig; de skulle ofres paa mit Alter til mit Velbehag, og min Herlighedens Hus vil jeg forberge“ (Es. 60). Dette stede da de vise Mænd kom og bragte Guld, Røgsel og Myrra til Kongenssalen i Beleshem. Det hedder i Salmerne om Messias: „Han skal regere fra Floden (Eufrat) til Jordens Ende“. Dermed har du Arabiens Grænser givne. Den første Hedningemissionær Paulus rejste først til Arabien, og da den Helligaand blev udgydt paa Pinsedag, ikke blot Kretserne og andre men ogsaa Araberne herte Guds underfulde Gerninger forlyndt paa deres Tungemaal.

Jesus sagde: „Alden Høvedelornet falder i Jorden og der bliver det ene; men dersom det dør, bærer det megen Frugt.“ Den før nævnte Jon Keith Falconer var en Mand med en høj Dannelsel, en fremragende Afslutning i Stenografi, Lærer i Arabisk i Cambridge og gift med en Datter af en af Londons rigeste Bankere; han ofrede sig med alt, hvad han var og havde paa Missionsens Alter i Arabien. Paa hans Gravsten i Alden læses disse Ord: „Om nogen tjener mig, ham skal Hæderen være“.

Rejs til Muscat, hvor Georg E. Stone hviler; han var en af de dygtigste Mænd, som nogen Sunde gift ud fra Hamilton College eller Auburn Seminary. Han blev Missionær i Arabien for nogle Aar siden, tjente Herren virksomt og tro og taalmodigt og gav sit Liv i Missionsens Tjeneste. Paa hans Grav stred vi disse Ord: „Og han stod op, forlob alt og fulgte Jesus“. Tror du, at faadanne Mænds Liv er saaret for gæves i Guds Rige?

I Hjør Aar arbejdede min egen Broder Peter J. Bremer mellem 1 Mission Mennesker i Oman og blev angrebet af en Febersygdom, for hvilken han bukkede under.

I Bustrah og Bahrein er andre Missionærgrave og Børns Grave. Paa en Gravsten læses: „Værdig er Lammet til at annamme Rigdom“ Vil han glemme Offeret? I en Grav hviler Marion Wells Thones, gravdoret fra Universitetet i Michigan; for Hjør Aar arbejdede hun som en Engel mellem sine arabiske Søstre, elsket af dem alle. Hendes sidste Ord var: „Sig til Kirkerne, sig til Missionsfælleskaberne, at de maa sende flere Missionarere til Arabien at tage deres Plads, som falde ved Siden af Vejen“. — Vort Missionsfælleskab opfordrer til, at dette Arbejde maa fortløftes i Bahrein Hospital, det eneste i hele det østlige Arabien; hvor der er en ung gubhengiven Kvinde, som vil tage Miss Thones Gerning op. Tænk hele Arabien med sine 8 Millioner Mennesker har kun tre Hospitaler og 8 kristelige Læger i alt. Dersom det ikke kan anbefale sig og drage i os, hvad mon da kan?

Det hedder: „Den, som har Øren, han hør.“ „At have Øren“ betyder Gøse; „at høre“ Lejlighed; „han hør“ er Ansvar. Det er umuligt for dig og mig at ryste Ansvaret af os. Hvorledes kan vi opfylde vor Pligt mod Arabien? Nogle af eder ved at give eders Aar og Kraft til dette Land, andre eders Penge og alle vore Bønner.

For 6000 Aar maatte fandtes to Høvedelærner ved Nilen. Ved et Tilfælde blev den ene søbt ind ved en Mumie og holdes der af Dødens tolde Haand. Samme Kærne blev nylig funden i det britiske Museum ved at rulle Mumiens Forbinding op. Men Kærnen blev alene. Den anden Kærne fandt i Jorden, døde; men i Dag bølger Nildalen af Høveden, som sprang op fra det døende Korn. Du forstærk Egnelsen. Det er Modre, Søstre, Søstre og andre Mænds Søstre — eller egenkærlig Ugrættighed, som forsøger at holde dit Liv fast med et Greb som den ægyptiske Mumie; men derved vil dit Liv blive ene. Jesus Kristus ønsker at tage dit Liv, dine Aar og saa dem for sit Rige. Der er nogle, der altid ser paa Hindringerne; de ser paa

Klimaet og dette og hint, og hvad der mangler dem, er Villighed til at følge Jesus alle Vegne.

Vi synger: Guds egen Søn gaar frem til Krig han Vrens Krans vil vinde; men medens vi synger, sidder vi i Lænestolen i Magelighed. Vnter du at synge saaledes, da gaa ud til den hellige Krig — til Indien, til Afrika, til Kina, til Chicagos stumle Opholdssteder eller til det mørkeste Arabien. Disse Salmelinier er mere end en smut Poesi. Det sidste Billede vi har af vor Frelser er i Aab. 19. Som en Nyheter drager han ud sejrende og til Sejr og paa hans Klædebon har skrevet: „Kongens Konge og Herrens Herre“ i hans Mund er et skarpt Sværd og Himlens Hære følge ham. Vil du være med til at følge ham?

Dødens Engel.

(Af Axel Mathsen.)

Naar Morgen vinden kruiser Livets Hav, da tænker Hjerter ej paa Død og Grab; Men Modersøjet ser en lille Sky paa Horizontens Rand, og hendes Fryd forstyrres, thi hun ved, at Døden kommer.

Og Tiden gaar med Limeglas i Haand, og Barndomsland udrinder! — Ungdoms Land paa Vejen danser mellem Røser røde. Da brat en Aand, saa grusom, mørk og søl, med Jernhaand griber om den glæde Sø! Den unge ser med Skælv sin Død i Møde.

Men Frygten lægger sig saa snart igen, som Tæppet drages for hint Raishylen, og atter gaar han i beruste Drømme. Hjør stæbede han ved Sorgens dybe Røst, nu aander Livet han med fulde Bryst, og aner ej, han gaar i Dødens Lomme.

Fra nu af følger Døden Jordens Søn; men, som en dejlig Engel, ung og skøn indvøbt i lette Sørgeløder.

Af hvide Blomster bærer han en Krans om Straalepanden, og i munter Dans med ham sig Verdens Daare glæder.

Der lyder ingen Torben i hans Fjed, men Livets Fjættel taas han slunget ned mod Jorden, at den mattere kan brænde.

Blid Slummer bringer han i Piness Stund, og tlyser Jordens Barn, med tolde Mund, og hvister om den Fred, som han vil sende.

Han peger op mod Himlen, hist og her. Nu Morgens Dug og Damp forsvunden er, og Middagsfolen brænder med sin Straale.

Men Englen vover; — mægtig, høj og stor, han rager som et Taarn op over Jord, da stæver Manden, som han gift paa Naale.

Thi Englen drager nu sit blanke Sværd, og styrter frem mod Ovingernes Hør, mens Sjæle slæbe i det høire Møde! Forstrækket sllyer Ulysets Sværd, og Natens Aand, saa ghyelig og fort, sit Tæppe ruller over slagne døde.

Den kommer snart, den underlige da jeg mit sidste matte Aanddrag, skal lade sig fra de blege Læber. Snart Livets Tone fra mit Bryst bortflyver, og gennem mine mørke Uvejrsstjer, sig Aanden svinger fra sit Vegemts Dræber.

Du, som har Lanker paa sin Engel lagt, du, som har knækket Døds og Høveds Magt, lad Døden ej min dyre Aand besolde! Bestyrt mig med dit blanke Kongesværd! send mig i Dødens Stund din Englehar, og lad mig finde Skjul bag Salems Volde.

Fra Søndagskolemødet i Council Bluffs, Ia.

Efter Mødels Beslutning skal vi atter i Aar med Redaktions Tilfælde forsøge at meddele „Danstereu“'s Læsere lidt fra dette vort Samfund andet Søndagskolemøde, der afholdtes i Council Bluffs fra 30. Aug. til 3. September.

Det er en glædelig Kendsgerning, at Samfundet har taget denne store Gerning op, valgt en Komite til at arbejde for en fastere og mere ensartet Organisation, vedtaget at udgive en fælles Læse- eller Lektierakke o.s.v. — alt med det Maal for Øje at fremme Søndagskolefagen blandt vort Folk.

Derimod er det mindre glædeligt at erfare, hvor lidt Interesse, der i Virkeligheden er for denne Sag i mange af de lokale Menigheder og selv hos adskillige Præster. Dog har vi ikke Grund til at klage over Mangel paa Interesse under Mødet. Selv om et større Antal Deltagere vilde have været hjertelig velkommen, saa var der dog heller ikke saa ganske saa, og Samtalen om de forskellige Emner førtes med Liv og Varme, saa man virkelig kunde mærke, der var Hjerter, som brændte for denne hellige Sag.

En Stusselse var det, at Pastor A. P. Simonson, der stulde have holdt Aabningsgudstjeneste, var hindret i at komme paa Grund af Kirkeindvielse i sin Menighed. — Det var ogsaa lidt uheldigt, at der netop i de samme Dage afholdtes Ungdomsmøde i Sioux City. Men til Vengæld havde vi ogsaa flere store Opmuntringer under Mødet. Pastor Prøvensen, Racine, Wis. besøgte os paa Vejen til Sioux City og holdt Aabningsgudstjeneste. Vort Samfund's Formand, Pastor G. B. Christiansen, viste Sagen den Interesse at tage vort Samfund til Mødet. Pastor A. Kirkegaard, Søndagskolekomiteens tidligere Formand, glædede os ogsaa ved sin Nærværelse. Pastor Anker afslode os et lille Besøg en Dag. — Der var Repræsentanter fra adskillige Menigheder baade i Nebraska og Iowa. Fra Søndagskolen i Sioux City modtog vi et opmunrende Brev med Vnitet om Herrens Velsignelse. De bruger vore Lektier og elsker Maaden at arbejde paa.

Onsdag Aften prædicatede Pastor Prøvensen om det store Fjæddrat. Han pegede paa Herrens Befaling: „Har ud paa Døbet“, og den Tro, der gaar paa hans Ord og ikke bliver bestøttet eller selv prøvet at tage Vren. Han pegede ogsaa i den Forbindelse paa Betydningen af at faste Gærnet ud blandt Børnene og vogte sig for at tvøle de hellige Spirer, der kommer frem i deres Hjerter. En rig Aabenbarer mittede sin Hustru. Saa fik han en hellig Husholder, der bl. a. stulde tage sig af hans eneste Barns Opdragelse. Hun lærte den lille Dreng at bede og viste ham Vejen til Guds Rige, saa han kom til at elske haade hende og Frelseren. Fæderen var en brutal Tritanter, og da han herte Drengen bede, gjorde han Nar deraf, sagde, det var Lagn altsammen, der var ingen Gud o.s.v. Derved kuldfastede han alt, og Drengen, som troede sin Fæder, blev en fræk Gudsbespotter. Det er en stor Velsignelse at saa Lov til at være med at vogte Jesu smaa Lam. Hold ud dermed paa Herrens Ord baade i Medgang og Modgang, i Sorg som i Glæde, saa du ikke, naar de er blevne voksne, skal have Bedrøvelse, fordi du ikke vogtede dem. Hold fast ved Jesus Kristus og ved hjerandres Gænder, saa gaar det fremad med Glæde.

Torsdag Morgen talte P. Clausen, Albert Lea, over Salmen 132, 4-5, hvorledes David langtes efter at finde et Sted, for Herren, saa bygget en Bolig for Aften. Har Herren saaret Bolig i vore Hjerter, saa har han en Gerning for os blandt de smaa. Intet rører Hjerter — selv det rareste — som Ordet om „vore Børn“. Vogt dem for de fælske Profeter i Kirken, der vil føre dem paa Afveje. Det var godt, om vi i disse Dage kunde faa lidt mere af Qvæds Sind og Ribtærshed — ogsaa derved for vore Børn. Stundom vil Herren bruge os, men vor Tunge er taas. Lad os lægge vore Bønner sammen og villigt gaa Herrens Ord, saa bereder han os en Bolig til Hvile tilfjæft.

Pastor Heede, Council Bluffs, minde om Josef, der sagde til sine Brødre i Egypten, at de stulde ikke se hans Ansigt, om ikke de førte deres yngste Brøder med, og hvorledes Juba talte om, at hans Fæders Hjerter var bundet til Drengens Sjæl, saa han vilde ha, om ikke Drengen kom med ham. Et Fæderhjerter i Himlen saaledes knyttet til Børnene, og Forældres og Søndagskolelæreres Hjerter knyttede til dem, da kan vi gaa vor Gang og øve vor Gerning blandt dem med frejdigt Mod. Derefter erklærede han Mødet aabnet og lad alle Gæsterne velkommen. Om Eftermiddagen holdt underrettede et Foredrag over Emnet „Søndagskolens Betydning og Værdighed“, hvilket Foredrag vil blive offentliggjort i „Kirkebladet“.

Torsdag Aften prædicatede Pastor G. B. Christiansen over Titus 2, 10. Han minde bl. a. om, at det er stort, naar en gammel bliver omvendt, større naar en ung bliver det, men størst om et Barn bliver bundet og beparet for Herren.

Den Sag at bevare vore Børn i deres Daads Naade er ikke alene stor, meget stor, men det er den allerstørste i vort Samfund. Derfor gælder det for os om at saa Guds Ord mere ud blandt os som et levende Hjerterprog, der ogsaa maa lyse for de smaa. Der spørges saa ofte om, hvad vi skal gøre for vore Børn og vore unge. Jeg har lagt Mærke til, at de bedste Dage i Israels var disse, da Ordet stod højt blandt dem. Det samme har været Tilfælde gennem Kirstens Historie. Foredrag Morgen begyndte Pastor Kirkegaard med bl. a. at sige: „Hvis den Sag, vi her er samlede om, ikke alene skal fortæres men virkelig læres, saa er det en stor Dags Gerning, der ligger for os. Den største Hjælp for Søndagskolen er Hjemmet, men det kan ogsaa blive den største Hindring. Man taler om, at Børnene lærer ondt paa Gaben, men de giver maaste ogsaa Undervisning deri. Hjemmets Indflydelse — det er Sagen. Mange sender ikke Børnene i Søndagskole for at lære noget, men blot for at faa dem af Vejen. Det er farligt at mene sig rig nok og ikke trænge til noget. Vi ligner ofte et Glas med Bunden opad, der kan ikke flydes noget i. Hvordan skal Trængsel vækkes? Ved Guds Aand. Selv de troende kan være uimodtagelige. Lad os sige: „Herre, jeg vil virkelig lære noget af dig i Dag“. Paa paa, du ikke holder saa fast paa dit eget, at Guds Aand ikke kan drive noget andet ind i dit Hjerter.“

P. Clausen, Albert Lea, indlebede Emnet om Søndagskolens Betydning og Hjemmets Gensidighed i de små Forhold. Han minde om det Ordet: „Eder og eders Børn hører Forjættelsen til“, hvilket Ord hører fast, selv om de torsfæstede Forjættelsens Herre. — Efterlædeslynder er i Reglen altid de første — ogsaa overfor denne Sag, vi er samlede om. Naar Bøn om Herrens Velsignelse og saa et trofast Arbejde følges ad, da kan vi frejdigt klunge os til Forjættelsen. Et Gensidighedsforhold er at gaa Side om Side. To, der gør det, kan gøre Livet surt for hinanden — men ogsaa lyst og skønt for hinanden, f. Eks. Vægteloff. Søndagskolen og Hjemmet kan godt i gnes ved et Par Vægteloff, der maa følges ad gennem Livet. I Søndagskolearbejdet gælder det først af alt om at give Jesus sit eget Hjerter, saa de de for de smaa og prøve at le de dem. Til de smaa Børn siger vi saa ofte „Amen“, naar de bliver større, hedder det oftere „Gaa“. Godt om Forældre i Stedet for altid at sige „Gaa til Søndagskole“ en Gang imellem kunde forandre det til „Kom med til Søndagskole“. Det er en Opmuntring for Søndagskolelærerne, om Forældrene vilde besøge Søndagskolen flittigt, og det er jo ikke andet end en simpel Pligt af dem, der vælger Lærere, at de ogsaa underretter, hvad de lærer Børnene.

N. Johnsen, Morhead, Ia.: Børnene vil i Reglen nok til Søndagskole; men det er ofte daartligt med Samarbejdet mellem Søndagskolelæreren og Hjemmet. De Søndagskolelærere, der er plantede i Søndagskolen, kan Hjemmet let ødelægge. „Hvordan vil du, Moder, driste dig til at staa frem paa Dommens Dag og forsvare, at du ved din Færd gde de gode Spirer i dit Barns Hjerter?“ blev der for nogle Aar siden spurgt i Dan-

mark. Vigen gælder først Menighedens egne Børn, men vi maa heller ikke overse dem, der staa udenfor, selv om de er udsøgte. — Ofte er det bankestillet at vælge de rette Søndagskolelærere. Hos os overlader vi til Menighedsraadet at vælge dem. — Det er dog den største Gerning i Guds Rige at faa de smaa bevarede. Lad ikke Efterlægten kunne sige om os, at vi gjorde intet.

D. Bondo, Weston, Ia.: Ofte er der slet intet Forhold mellem Hjemmet og Søndagskolen. Vi har jo ogsaa Søndagskolelærere udenfor Menighederne, hvor Forældrene snarere holder tilbage end tilsthynder Børnene til at gaa. Godt om Børnene kunde gaa hjem med en hellig Paavirking fra Søndagskolen og saa sprede Velsignelse i Hjemmet. Hvordan skal man bedst drage Børnene og paavirke dem i saadanne Tilfælde, hvor Forældrene er ligegyldige? Hvordan skal man indbele den korte Tid i Søndagskolen med til at faa det bedste mulige Udbytte af den?

Hos os vælger vi i Reglen Lærere paa den Maade, at Lærerne bringer Forslag for Menighedens Aarsynsde. P. Nielsen, Weston, Ia.: Forældrene kan vi ofte ikke faa med; blot de saa endda ikke vilde modarbejde os. Jeg har set Eksempler paa, at Børn stjal sig bort fra Hjemmet for at komme med i Søndagskole, da Forældrene ikke vilde lade dem gaa. En Fæder, hvis Dreng var noget ustyrlig, sagde til en Lærer: „Hvis han ikke stifter sig, saa send ham hjem straks. Han skal ikke gaa i Søndagskole og volde jer Besvær.“ Det gælder om at holde ud i Tro haade i lyse og mørke Dage. — Guds Børns Kulde er værre end de vantro's Spot. — Blot dog hele Menigheden vilde være med til i det mindste at bede for denne Sag.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

marf. Vigen gælder først Menighedens egne Børn, men vi maa heller ikke overse dem, der staa udenfor, selv om de er udsøgte. — Ofte er det bankestillet at vælge de rette Søndagskolelærere. Hos os overlader vi til Menighedsraadet at vælge dem. — Det er dog den største Gerning i Guds Rige at faa de smaa bevarede. Lad ikke Efterlægten kunne sige om os, at vi gjorde intet.

D. Bondo, Weston, Ia.: Ofte er der slet intet Forhold mellem Hjemmet og Søndagskolen. Vi har jo ogsaa Søndagskolelærere udenfor Menighederne, hvor Forældrene snarere holder tilbage end tilsthynder Børnene til at gaa. Godt om Børnene kunde gaa hjem med en hellig Paavirking fra Søndagskolen og saa sprede Velsignelse i Hjemmet. Hvordan skal man bedst drage Børnene og paavirke dem i saadanne Tilfælde, hvor Forældrene er ligegyldige? Hvordan skal man indbele den korte Tid i Søndagskolen med til at faa det bedste mulige Udbytte af den?

Hos os vælger vi i Reglen Lærere paa den Maade, at Lærerne bringer Forslag for Menighedens Aarsynsde. P. Nielsen, Weston, Ia.: Forældrene kan vi ofte ikke faa med; blot de saa endda ikke vilde modarbejde os. Jeg har set Eksempler paa, at Børn stjal sig bort fra Hjemmet for at komme med i Søndagskole, da Forældrene ikke vilde lade dem gaa. En Fæder, hvis Dreng var noget ustyrlig, sagde til en Lærer: „Hvis han ikke stifter sig, saa send ham hjem straks. Han skal ikke gaa i Søndagskole og volde jer Besvær.“ Det gælder om at holde ud i Tro haade i lyse og mørke Dage. — Guds Børns Kulde er værre end de vantro's Spot. — Blot dog hele Menigheden vilde være med til i det mindste at bede for denne Sag.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E. Larsen, Council Bluffs: Om Søndagskolelærerne mærker, at alle gode Indtryk bliver slaaet ihjel i Hjemmet, da vilde det være godt, om Lærerne besøgte saadanne Hjem, vidnede kærligt for dem om Jesus og prøvede at paavirke dem. — Børnene kan sundom komme hjem og klage over en Lærer, og selv i troende Hjem kan man se Eksempler paa, at der gøres Indrømmelser. Saa kan en Lærer i Reglen ikke gøre mere med et faadant Barn. Paa paa, hvordan I svarer Børnene.

S. E